

In een groot dennenbos hier ver vandaan werden op een dag vijf wolfjes geboren. Hun nest was in een oude holle eik, waar ooit een dassenhol was. Het leek wel alsof de kronkelige wortels van de boom de piepjonge diertjes beschermend omarmden. De kleinste wolf van allemaal was Winterwelp. Zijn gedrongen gestalte, stompe neusje en korte, rechtopstaande oortjes maakten hem erg vertederend.

De wolfjes hielden veel van elkaar en ook de oudere wolven waakten vol overgave over het nieuwe leven in hun roedel. Moedermelk maakte de welpen elke dag wat krachtiger en toen de lente op zijn einde liep, mochten de opgroeiende kleintjes het nest verlaten. Ze speelden de hele dag op het donzige mos, terwijl enkele grote wolven voedsel voor hen gingen zoeken, waar de welpen zich dan moe maar hongerig op stortten.